

Η ΚΥΡΑ ΤΗΣ ΡΩ

Άννα Ιακώβου

Μια θαλασσοκυρά μελτεμάκι μου
γίνηκε καπετάνισσα ανεμάκι μου
και κίνησε τ' αρμένι μες στο πέλαγο
με πετροκάραβο γοργό.

Και τούτο το καϊκι μελτεμάκι μου
είχε ένα όνομα παράξενο ανεμάκι μου
τα δυο της Ρωμιοσύνης πρωτογράμματα είχε κλέψει
και τα' καμε μια χαραγιά βαφτιστική στην πλώρη.

Η Ρω σεργιάνι ολημερίς μελτεμάκι μου
στ' άκρια του Αιγαίου ανεμάκι μου
σ' απόμακρα λιμάνια
ξεχασμένα.

Σαν την αντάμωνες στου αφρού την πλάτη μελτεμάκι μου
στεκόσουν για να παίξεις ανεμάκι μου
μ' εκείνο το γαλάζιο και λευκό πανί
που το κατάρτι στόλιζε.

Κι απάνω στο χορό μελτεμάκι μου
απάνω στη στροφή ανεμάκι μου

εφάνηκε η κυρά της Ρω
πετροβολώντας.

Και φώναζε σ' εσένα μελτεμάκι μου
ν' αφήσεις τη σημαία ανεμάκι μου
μην τύχει και σκιστεί
μήπως και λαβωθεί
το απέραντο γαλάζιο των ματιών μας.